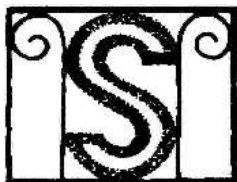

	Obsah	Strana
	Vše začíná adventem	1
	Z jednání staršovstva	2
	Pijte z něho všichni	3
	Z církve	5
	Poctivý Abe	7
	Taize v Praze	7
	Výlet s dětmi	9
	Kalendář na listopad	12

Vše začíná adventem

Opět se otevírají dveře a vstupuje k nám adventní čas. Advent znamená příchod a je to začátek církevního roku. Je zvláštní, že se církevní rok nekryje s rokem občanským. Proč? Je docela zajímavé o tom popřemýšlet. Začátek občanského roku je první leden. Je to začátek času, který se před námi otevírá. Je to první den z 365 dnů. Prvního ledna stojíme na začátku další kapitoly našeho života. Napadá nás, co ten rok přinese, plánujeme, co v něm uděláme, dáváme si různá předsevzetí. Advent - začátek nového církevního roku - před námi otevírá dějiny Božího působení. Připomíná Boží příchod mezi nás v Ježíši o Vánocích, pak Ježíšovo ukřižování a vzkříšení o Velikonocích, potom jeho nanebevzetí a padesátý den po Velikonocích seslání Ducha svatého. Nakonec na podzim si pak připomínáme při sklizni úrody, že se Pán Bůh o nás věrně stará, má nás v péči a pak přijde zase nový advent. Zkrátka občanský nový rok spíše zdůrazňuje, co my můžeme a máme udělat, církevní rok vypráví o tom, co Bůh pro nás udělal a dělá. Obojí je důležité, a přece advent je důležitější. Připomíná něco velmi závažného. Človče, dřív než začneš se svojí aktivitou, ztiš se a poslouchej, co Bůh pro tebe učinil a činí. A také učiní. K adventu jistě patří i očekávání naplnění těch největších Božích zaslíbení, očekávání konečného vítězství Krista nad silami zla a jistě také osobní naděje, že až budeme umírat, náš Pán nám přijde naproti a provede nás roklí šeré smrti do nebe.

P. Hudec

Výtah z jednání staršovstva – čtvrtek 6. 11. 2014

- 600 let od prvního vysluhování podobojí, bohoslužby v Kapli Betlémské 12.10. – účast asi 80 členů sboru, s. farářka pověřena poděkovat na konventu jménem staršovstva a sboru za organizaci celé akce, nejen za přípravu bohoslužeb
- bohoslužby se zpěvem NP 19. 10. (Lužanská mše), staršovstvo děkuje NP
- bazar podzimních plodů 26. 10. – staršovstvo děkuje s. Kohoutové a Boškové (výtěžek cca 3600 Kč byl věnován na křesťanskou službu)
- 8. 10. proběhla návštěva 8 žen z Mladé Boleslavi v našem sboru (tzv. Veselá středa) – příjemné posezení s občerstvením
- 2. 11. se konaly bohoslužby a rozhovor s kandidátem na místo faráře s Pavlem Rumlem – staršovstvo se usneslo kandidovat na místo duchovního po Hudcových faráře P. Rumla na dobu 5 let (návrh), pravděpodobná doba nástupu nového faráře 1. 7. 2016 (resp. 1. 9. 2016), bydlet ve sborovém bytě by mohl již o rok dříve, záleží na vzájemné dohodě
- příprava adventních a vánočních shromáždění
- pro konvent byly projednány modely vývoje odvodu do PF – zvolen pomalejší růst odvodů do PF a na diakonické a rozvojové projekty má být určeno 20% restitučních náhrad
- informace ohledně podpory dětí v Kongu podala A. Hudcová - 9. 10. se konala schůzka dárců – podpora bude i nadále pokračovat za nových a přesnějších pravidel rozdělování peněz, snížil se počet podporovaných dětí na 10
- na konventu dojde k ocenění práce ředitelů Středisek Diakonie – provede P. Hudec a A. Hudcová – mezi řediteli budou i oba naši ředitelé - M. Černý a J. Suchel. Nadále pokračuje slučování středisek, předběžný termín sloučení Ratolesti a Stodůlek byl stanoven na 1. 6. 2015, pokud k tomu budou vhodné podmínky
- sbírka na Díkčinění – na charitativní a sociální pomoc byla odeslána ve výši 2 557,- Kč
- sbírka na JTD (slouží jako podpora sborů – bezúročné půjčky) bude vykonána 9. 11., odeslána má být do 30. 11.
- informace o jednání ohledně práce sborové sestry
- br. Heller přednesl návrh komise pro hledání faráře ve věci zajištění provozu sboru po dobu uprázdnění takto: povolát jako sborovou sestru M. Študentovou od 1. 4. (nebo 1. 5. 2015) minimálně do nástupu nového faráře na plný pracovní úvazek

- s tím, že od 1. 1. 2016, kdy nastoupí M. Šudentová do důchodu, může být upravena po vzájemné dohodě a zkušenostech výše úvazku
- v 9/2014 mělo být provedeno měření vlhkosti ve sborových prostorách – nebylo vyhodnoceno
 - v týdnu od 17. do 22. 11. 2014 proběhne oprava v kuchyni, je třeba zeď kolem okna opatřit novou omítkou a provést drobné opravy u kuchyňského koutu (nová baterie, zářivka, oprava el. vedení) – zajistí T. Černohorský
 - žádost mládeže ohledně setkání Taizé v Praze – manželé Stoklasovi a 4 další z řad mládeže se chtějí do tohoto setkání zapojit – staršovstvo souhlasí s propůjčením sborových prostor pro setkání v našem sboru vyjma propůjčení prostor v nočních hodinách na Silvestra a do 15 h. musí být prostory připraveny pro sborové silvestrovské posezení
 - byla odeslána objednávka Kralické šestidílký
 - Evangelické kalendáře a NKD již vyšly a budou doneseny
 - byl dodán med od Dalibora Titěry
 - staršovstvo pověřuje s. farářku, aby rozeslala dopis „Naléhavá výzva a prosba o záchranu“ emailem členům sboru; staršovstvo doporučuje zahrnout křesťany v oblastech Blízkého východu do přímlybných modliteb a odeslat vyjádření souhlasu staršovstva s postupem SR a ERC, která by měla upozorňovat vládu ČR na směr zahraniční politiky na Blízkém východě ve prospěch utiskovaných křesťanů
 - br. kurátor oznámil, že hodlá ukončit práci ve funkci kurátora ke 30. 4. 2015, do té doby musí proběhnout ve staršovstvu nová volba
 - s. Petříčková nabídne ve sboru knížku pro děti (3-10 let) od svého bratra Milana Kynčla – Příhody lesního skřítky Kryšpína za cenu 180,- Kč

Pijte z něho všichni (kostel U sv. Martina ve zdi a víra v něm)

Kostel u sv. Martina ve zdi má pro české protestanty zvláštní význam, před šesti sty lety tu bylo podle tradice obnoveno vysluhování večere Páně podobojí. Příběhy a zápasy lidí, kteří sem přicházeli, i kazatelů, kteří zde působili, odrážejí klíčové momenty našich dějin. Kostel byl důležitým místem nejen ve víru husitských zápasů, ale zrovna tak za II. světové války a v dobách nesvobody, které následovaly. Pozoruhodné aktivity se k němu pojí i nyní.

Stavba původu románského pak prošla přestavbou v době gotické, renesanční i barokní. Za josefínských reforem byl kostel odsvěcen a svému účelu opět navrácen

počátkem 20. století po rekonstrukci dle návrhu Kamila Hilberta. Od počátku padesátých let se tu začalo scházet společenství studentů.

Ve sborníku, který uspořádal evangelický farář Mikuláš Vymětal, najdete studie o obnoveném vysluhování podobojí v Praze 1414 z pera D. Coufala, o historické mentalitě, která tuto změnu provázela, i o jejích teologických a společenských souvislostech (P. Keřkovský, P. Hradilek). Odborníci i zasvěcení laici vyprávějí příběh kostela (M. Wernisch, M. Vymětal), podrobné vypsání několikerych stavebních proměn rozezná historii, skrytou za současnou podobou stavby a jejích varhan (P. Mikeska, T. Růžička). Odkazy na donátory, které připomíná množství erbů, komentuje A. Malinovský. Martin C. Putna předestře odkaz sv. Martina.

Několik dokumentů dá nahlédnout, jak se k událostem s kostelem spojeným vztahovali kazatelé v dobách válečných. Žijící pamětníci vzpomínají na zdejší osvobodivou atmosféru i pozoruhodné aktivity od konce let padesátých. V současnosti je zas kostel u Martina ve zdi místem, kde útočiště nacházejí příslušníci nejrůznějších menšin i zahraniční příchozí.

Zásadní texty se snoubí s historikami, dokumenty evokujícími každodenní život a vzpomínkami pamětníků. Ve spojení s bohatým fotografickým doprovodem vytváří sborník mozaiku, jež zve objevit mnohovrstevnatý příběh i současnost tohoto jedinečného místa.

Připojen je i anglický, francouzský, německý a ruský sumář.

„Začali jsme podávat kalich nikoli ze své libovůle, nýbrž podle původního ustanovení Božího Syna po dlouhých a zralých úvahách s mistry a jinými milovníky Kristova zákona... Ustanovení Kristovo, jak je zachovávala prvotní církev, to je základ, na němž stavíme.“
(Mikuláš Dráždanský)

„A když se u Martina ve zdi podává večeře Páně v tom prázdném bílém presbytáři a všichni stojíme v kruhu jako bratři a sestry – mám pocit, že je to opravdu, nejen formálně... ta večeře, kterou Ježíš chtěl, abychom slavili na jeho památku.“
(Martin C. Putna)

„...a pijte z něho všichni posilu!“
(G. A. Molnár)

„...kdyby se konala soutěž o nejhezčí evangelickou knihu nejen roku, ale dvacetiletí minimálně, věřím, že by ji tato publikace z nakladatelství Eman vyhrála.“
(Ondřej Macek v recenzi pro Českého bratra)

Ve spolupráci s Pražským seniorátem ČCE vydalo EMAN Benešov 2014.
ISBN 978-80-86211-99-2

304 stran 23*23 cm s bohatým obrazovým doprovodem a barevnou přílohou,

polotuhá vazba. DPC 399 Kč, při objednávce u nakladatele 323 Kč. Při odběru 5ks a více další 10% sleva.

Z církve

Naše církev žije především ve sborech. Občas stojí za to se trochu rozhlédnout a podívat se i o kousek dál. Práce v seniorátním výboru, účast na konventech a synodech mi snad občas poskytuje příležitost získat určitý přehled, možná rozhled a v tom lepším případě i nadhled. Jednou z výjimečných příležitostí k rozhlédnutí po naší církvi a k následujícímu zamýšlení byla i letošní ordinace pěti vikářek a jednoho vikáře, která se konala ve smíchovském sboru ČCE 19. října odpoledne. Ten poměr pěti ku jednomu (i jako historickou novinku v dějinách naší církve) komentoval i synodní senior Joel Ruml.

Ordinováni byli: Anna Halamová, která je farářkou ve sboru Ochránovského seniorátu v Jablonci nad Nisou, Emilie Ouzká, která je farářkou v Klášteře nad Dědinou, Ludmila Míchalová Mikšíková, která je farářkou ve Strmilově, Martina Pumrová, která je farářkou v Kloboukách u Brna, Sandra Prčíková, která je farářkou v Hrubé Vrbce a ve Velké nad Veličkou, a Maroš Klačko, který je od letošního září smíchovským farářem. Pomyslná mapa naší církve byla letos přepsána i na těchto sedmi místech, protože Sandra má na starosti hned sbory dva.

Při zahájení ordináčnických bohoslužeb zahrály evangelické pozounové sbory spojené do hudebního tělesa „Consonare“. Pak shromáždění pozdravil synodní senior Joel Ruml slovy Žalmu 130, 3-5 - „Budeš-li mít, Hospodine, na zřeteli nepravosti, kdo obstojí, Panovníku? Ale u tebe je odpuštění; tak vzbuzuješ bázeň. Skládám naději v Hospodina, má duše v něho naději skládá, čekám na jeho slovo.“ Po písni měla první modlitbu Ludmila Míchalová Mikšíková (mj. už i matka tří dětí), první čtení (Gn 3, 1-13) měl Jakub Malý, který také absolvoval vikariát se skupinou ordinovaných, ale bude ordinován až v prosinci, protože podle řádů musel být napřed zvolen na nějaké konkrétní místo. (Na konventu pražského seniorátu 6. listopadu jsme ho jako zástupci 31 sborů zvolili seniorátním farářem pro mládež.) Ordinaci vedli Joel Ruml společně s ochranovským biskupem Friedrichem Waasem, protože ordinace Anny Halamové, jak bylo zdůrazněno, je platná v celé po světě rozptýlené Jednotě Bratrské (Unitas Fratrum) na všech kontinentech, kam dosáhlo její misijní působení. Potom jsme všichni společně zpívali kánon z Taizé „Staňte se solí, solí země, a hleďte poklad víry. Buďte světlem, světlem světa, které do tmy svítí.“ Druhé čtení a kázání na text Mt 6, 12 - „A odpusť nám naše viny, jako i my jsme odpustili těm, kdo se provinili proti nám.“ měla Emilie Ouzká. Další částí slavnostní bohoslužby s ordinací byla slavnost stolu Kristova. Při vysluhování jsme zpívali zpěvy z Taizé.

Následovalo pět stručných - a dovolím si napsat „hutných“ - pozdravů. Za ETF promluvil Petr Sláma, který mluvil o teologii jako o „gramatice víry“. Za Synodní radu pozdravila ordinované synodní kurátorka Lia Valková. Za mentory vikariátu promluvil David Balcar, farář v Jindřichově Hradci, za „zahraniční ekumenu“ již zmíněný biskup Friedrich Waas z Evangelische Brüdergemeinde Herrnhut a za vikariátní komisi naší církve pozdravil ordinované Zvonimír Šorm, farář v Praze - Modřanech. Nejvíce mne zaujal pozdrav Davida Balcara, který zvažoval, který populární pozdrav má pro ordinované použít, zda „Nazdar!“, „Ahoj!“ nebo „Sbohem!“. Rychle se vyrovnal s lákavou představou družstva vikářek a vikářů nastoupivších po ukončeném výcviku po sokolsku v řad a odpovídajících na mentorovo „Na zdar!“ zvučným „Zdar!“. Zvažoval vodácké „Ahoj!“, které nabízí množství asociací. Začal tím, že vikářky a vikáři přeseďají při ordinaci z pozic háčků, kteří si pochopitelně na komandující zadáky permanentně stěžují, na pozice zadáků, kteří se vydávají na samostatnou plavbu, během které se už nebudou moci na nikoho a na nic vymlouvat, nikdo jim nebude říkat, kdy, jak a co mají dělat, a za svou plavbu ponesou odpovědnost. A došel ke známému obrazu církve jako lodi Kristovy. Ohradil se proti narůstajícím hlasům z různých stran, tvrdícím, že ta loď jde (možná pomalu, ale o to jistěji) ke dnu. Připustil, že do té lodi cáká voda. (Za sebe bych dodal, že někde cáká vydatně a někde do té lodi dokonce nebezpečně zatéká, ale naprosto souhlasím s Davidem, že ta „kocábka“ nejde ke dnu.) Ale ani mnohovýznamové „Ahoj!“ není tím pravým pozdravem pro ordinované. Tím je „Sbohem!“, respektive „S Bohem!“. Zatímco v naší pokleslé komunikaci degenerovalo „Sbohem!“ na definitivní rozloučení, zahrnující - na rozdíl od „Na shledanou!“, vyjadřujícího naději na vzájemné shledání - podtext „už se nevidíme“, vědomé přání „S Bohem!“ či „S Pánem Bohem!“ je tím pravým pozdravem ordinovaným na jejich životní cestu. Nebude to rozhodně tzv. „procházka růžovým sadem“, ale cesta s Pánem Bohem, následování Ježíše Krista v síle Ducha svatého.

Sbírka, kterou uvedl „domácí“ Maroš Klačko, byla určena pro azylový dům EZER pro týrané matky s dětmi. Přímluvné modlitby vedl Ondřej Macek. Posláním a pozhánáním zakončil slavnostní bohoslužby s ordinací Joel Ruml. Při odchodu nám opět hrály evangelické pozounové sbory „Consonare“.

Závěrem se dopustím téměř „barokní“ formulace. Jeden z pražských farářů, mému srdci velmi blízký, reagoval nedávno na teroristické útoky a vraždy málem v přímém přenosu, kterých v našem světě přibývá, výrokem „Dábel má mladý“. Bohužel tomu tak je. Při odchodu ze Smíchova jsem cítil velmi silně, že ten, kdo je nekonečně mocnější než dábel, má v tomto světě, i tady a dnes, také svoje „mladý“. A jsou „jedna lepší než druhá“.

Daniel Heller

Doporučuji: Poctivý Abe

Když mně bylo devět nebo deset, měla jsem dvě oblíbené knížky, obě od spisovatele Antonína Zhoře: Poctivý Abe (o americkém prezidentu Abrahamu Lincolnovi) a Tvrdohlavá Marie (o dvojnásobné nositelce Nobelovy ceny Marii Curie - Sklodowské).

Moc mě proto potěšilo, že "naše" Nakladatelství Marek Světlík - M. E. S. S. před krátkým časem vydalo právě knížku Poctivý Abe.

Knihla sleduje osudy Abrahama od jeho jedenácti let, od chvíle, kdy ovdovělý otec - lovec a drvoštěp - přiváží synovi a dcerce na voze macechu. Tato moudrá žena se však stává požeňnáním pro celou nově vzniklou rodinu: dokáže vytvořit laskavé a milující prostředí domova a manžela přesvědčí, že děti musí začít chodit do školy. A protože široko daleko žádná škola není, učí děti číst a psát nejprve poustevník. Z Abrahama se stává vášnivý čtenář. Dočítá se ale nejen o obdivuhodných věcech či lidech (třeba o Georgi Washingtonovi), ale také o nepochopitelném otroctví, které je ostudou jeho země. Od čtrnácti let se pak Abe sám živí - jako lovec, farmář, voják, obchodní příručí a kdovíco ještě. Ale ať dělá cokoli a kdekoli, vše dělá s velkou poctivostí a s láskou k lidem. Tady snad už raději přestanu, neboť bych prozradila různé podstatné události.

Spisovatel seznamuje na více než dvou stech stran mladé čtenáře velmi čtivým způsobem s velkou postavou světových dějin (a to prosím i doslova velkou - Lincoln se svými více než 190 cm byl prý nejvyšším prezidentem USA). Knížka je plná zajímavých příhod, je psána svěžím jazykem, vydavatel ji opatřil dobovými mapami, ilustracemi i fotografiemi.

Pokud si ji objednáte přímo u nakladatele br. Marka Světlíka (737 400 236), stojí 150 Kč.

Lydie Härtelová

Taizé v Praze

Milé sestry, milí bratři,

jak již jste mnozí postřehli, letošní evropské setkání Taizé se koná v Praze (Taizé je mezinárodní ekumenická komunita ve Francii. Tvoří ji sto bratří, kteří každoročně přijímají desetitisíce mladých křesťanů). Máme tedy jedinečnou příležitost se zúčastnit nebo pomoci s přípravami! Někteří z Vás již pomoc

přislíbili, a proto bychom jim rádi touto formou poděkovali. Pokud se ptáte, jak bych mohl pomoci i Já? Odpověď je následující:

- ubytování 2m² = 1 ubytovaný poutník (stále je potřeba ubytovat cca 11 500 lidí),
- příprava občerstvení (Jako uvítání pro po příjezdu unavené poutníky a na silvestrovský večer národů),
- 29. 12. pomoc při uvítání poutníků, přijíždějících do našeho sboru,
- pozvat 1. ledna několik účastníků na oběd,
- dále jsou během setkání potřeba: Lékaři, zdravotní sestry, záchranáři a řidiči.

S případnými dotazy se obraťte na místní přípravný tým: Filip Härtel, Martin Kučera, Sandra Krupičková, Jaroslav Nezbeda, Judith a Marek Stoklasovi.

Předem děkujeme za veškerou pomoc a přikládáme další informace o setkání.

Do Prahy dorazí desetitisíce mladých lidí z východní i západní Evropy

Další evropské setkání, které organizuje komunita Taizé, se bude konat od 29. prosince 2014 do 2. ledna 2015 v Praze. Po roce poznamenaném památkou stoletého výročí počátku 1. světové války, konfliktem mezi Ukrajinou a Ruskem nebo evropskými volbami bude toto setkání znamením pokoje a smíření. Zúčastní se ho desetitisíce mladých účastníků z celého kontinentu. Už nyní můžeme zmínit něco z toho, co bude pro setkání nejdůležitější:

Mladí. Účastníci ve věku 17–30 let stráví konec roku trochu jinak: v modlitbě, setkávání, sdílení a solidaritě.

Evropa. Ve světle současných událostí bude mít zvláštní důležitost přítomnost 2600 mladých lidí z Ukrajiny, více než 1000 z Běloruska a několika set mladých z Ruska.

Smíření mezi Východem a Západem. Už před 24 lety, rok po pádu berlínské zdi a sametové revoluci, hostilo Taizé evropské setkání v Praze. Jaký kus cesty jsme od roku 1990 ušli!

Duch poutí. Pravoslavní, protestantští a katoličtí účastníci se budou třikrát denně setkávat spolu s bratry komunity Taizé při společné modlitbě: ráno v hostitelských společenstvích, v poledne v chrámech v centru města a večer na výstavišti v Letňanech.

Ekumenismus. Spolu s bratry z Taizé a mezinárodním týmem patnácti mladých dobrovolníků toto setkání připravují protestantští, katoličtí a pravoslavní představitelé církví v Praze. Setkání budou přítomni také biskupové a pastoři z různých zemí. Přátelské pozdravy zašle papež František, východní patriarchové

stejně jako představitelé církví anglikánské, luteránské a reformované tradice.
Setkání s ostatními. Jeden z workshopů se bude konat v pražské synagoze. Mladé křesťany budou hostit také rodiny nevěřících.

Angažovanost ve společnosti. Odpoledních workshopů se budou účastnit osoby angažující se v občanské společnosti. Pozdravy účastníkům zašlou generální tajemník Spojených národů a předseda Evropské rady.

Pohostinnost. Díky pohostinnosti celého pražského regionu budou tisíce poutníků ze všech zemí ubytovány u místních obyvatel.

Další informace:

- konečný program bude v průběhu prosince zveřejněn na www.taizepraha.cz,
- krátké video o setkání na adrese <http://vimeo.com/107009686>
- dokument o historii vztahů Taizé/Praha: <http://vimeo.com/109531376>

Kontakty:

Centrum příprav – Kafkův dům

nám. Franze Kafky 24/3, 110 00 Praha 1, tel.: 226 633 988

Webové stránky: www.taizepraha.cz

www.facebook.com/TaizePraha2014

E-mail: info@taizepraha.cz

Marek Stoklasa

Výlet s dětmi do Bukovce

V pátek 16. listopadu jsme vyrazili s dětmi na výlet k Henychům na chatu do Bukovce. Přihlásilo se asi dvanáct dětí, z nichž jelo pak osm, protože ostatní onemocněly. Všichni se těšili, že přijedou do teploučké chaty, kde nám Eliška zatopí v kamnech a kde bude vonět polévka k večeři. Legerace byla, že jsem Elišku potkala v tramvaji u Strossmayeráku během jízdy na sraz na nádraží Holešovice. Prý se jim protáhla přednáška a pak se někde zasekla tramvaj. Když jsme dorazily do Holešovic, Eliška zaspintovala a chytla už skoro ujíždějící autobus do Bukovce, aby měla před námi alespoň půl hodinky náskok. Než jsme se sešli na nástupišti, spočítali děti a zavazadla, tak už se utvořila hrozně dlouhá fronta nebo spíš hrozen, jak se všichni tlačili dopředu. Řidič na nás vykulil oči a pochyboval, že se vejdemo do autobusu, nicméně nám naházal batohy do zavazadlového prostoru. Nakonec nás jeden hodný pán pustil s dětmi před sebe a našťěstí jsme si všichni měli kam sednout. Po příjezdu do Bukovce jsme se těšili

na tu polévku, ale proviantáři (Kačka s Markem) nikde. Dorazili chvíli po nás, že prý nenašli žádný velký obchod, tak se museli vrátit a zajeli si. Večer jsme hráli seznamovací hry, které měla na starosti Karolína. Druhý den dopoledne děti poslouchaly vyprávění o Jonášovi a vyráběly si velrybu (velryby byly oblíbené, protože s nimi pak bojovaly a chtěly nás jimi sežrat). Pak jsme hráli Angry Birds (podle počítačové hry, kde se prakem vystřelí pták – míč, který musí trefit prasata - to byly v našem případě balónky). Tohle byl těžký úkol, ale děti měly radost, když se jim podařilo prasknout balónek třeba jenom bramborou s napíchanými špejlemi. Pak šly do lesa stavět trpasličí domečky. Po obědě a po poledním klidu, který děti naprosto ignorovaly, jsme s Eliškou připravily stopovačku po lese. Dokonce se zúčastnil i malý Eliáš s Honzou Homutou. Večer zase přišly hry jako pantomima nebo společenská hra „Žížaly“. Několika dětem se stýskalo nebo aspoň předstíraly, že se jim stýská, abychom je museli utěšovat. V neděli bylo pokračování příběhu o Jonášovi, co se stalo potom, když ho velryba vyplivla v Ninive. Následovaly venkovní hry typu Pan čáp ztratil čepičku, Rybičky, rybáři jedou nebo Cukr, káva, limonáda. Zpestřením programu bylo, že jsme šli na konec vsi spočítat hrníčky, které má jedna paní vyskládané na plotě. Bylo jich okolo 180! K obědu jsme měli „kašpárka“ (bramborová kaše + párek) a pak jsme šli balit. Některé holčičky si iniciativně balily už ráno po probuzení asi v 7 hodin, což nás moc nepotěšilo, neboť budíček byl v 8 hodin. Nakonec jsme v pohodě stihli autobus do Prahy. A myslím, že jsme si to užili.

Gábina Mužíková

Komentáře účastníků (prapotomci Študentových):

Ciara Matthews

Výlet se mi moc líbil, děti i vedoucí byli prima. Ale úplně nejvíc se mi líbilo, jak jsme stavěli domečky v lese a ještě jak jsme si hráli na roboty. Těším se na další výlet.

Tyge Matthews

Mně se nejvíc líbila hra na Angry Birds a jak jsme počítali hrníčky. Příště zase pojedou.

Jubilanti v prosinci

65 let – Květoslava Gurecká

70 let – Petr Kříž

90 let – Marta Klemperová, Věra Ondrová

Do dalších dnů jim vyprošujeme Boží požehnání.

Naši pěvci: SALVÁTOR

KDY: V PÁTEK 19. PROSINCE 2014 V 19:30

CO: HUDBA ČESKÝCH VÁNOC

KDO: NAŠI PĚVCI A HOSTÉ

Poslední pátek před Štědrým dnem jsou všichni zváni do příjemně vytápěného evangelického chrámu u Salvátora. Rok 2014 měl přívlastek "Rok české hudby", a tak se i vánoční koncert Našich pěvců ponese v tomto duchu. Těžiště koncertu je v česko-latinské Pastorální mši Václava Jana Kopřivy (1708-1789), dále uslyšíte pastorely Jana Jakuba Ryby a Jana Michaličky, skladby Adama Michny z Otradovic či Josefa Segera. Sólisty večera jsou pěvci Ludmila Vernerová, Ondřej Socha a Ivo Michl, orchestr je složen především ze členů Symfonického orchestru Českého rozhlasu, u varhan zasedne Jiřina Dvořáková Marešová.

Další setkání

- **Vánoční koncert flétnového souboru Syringa:**
11. 12. 2014 v 19:00 v sálu FS ČCE v Praze – Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, Praha 6
- Sborové posezení: 21. 12. 2014 po bohoslužbách s dětskou vánoční slavností ve 12:00 společný oběd a odpolední program (divadlo mládeže)
- 31. 12. v 17:00 silvestrovské posezení s pobožností, programem a občerstvením

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 23. 12. 2014.

Lednové číslo vyjde na sklonku roku 2014 nebo počátkem ledna.

Kalendář na prosinec 2014

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	7. 12. 2.adventní	P. Hudec
	14. 12. 3.adventní	P. Hudec
	21. 12. 4.adventní-Vánoční slavnost	A. Hudcová a děti (Hra smrti, andělu a dítěti – L. Rejchrt)
	25. 12. Hod Boží vánoční s VP	P. Hudec/A. Hudcová
	26. 12. Štěpána 1. 1. Nový rok s VP 4. 1.	P. Hudec A. Hudcová P. Hudec
Biblická hodina	Úterý v 17:30	
Děti	Nedělní škola: neděle v 9:30 Vyprávění bibl. příběhů pro předškoláky: čt. 4. 12. v 17:00 Náboženství v ZŠ Suchdol: každý pátek ve 13:30	
Mládež a dorost	Úterý 19:00, 21. 12. od 14:00 divadlo Malý princ	
x-cátníci	Úterý 9. 12. v 19:00 (Pozor změna! Přesunuto na 2. úterý v měsíci)	
Sbor Naši pěvci	Středa 18:30, 19. 12. v 19:30 Koncert u Salvátora	
Křesťan. služba	7.12. po bohoslužbách	
Klub poznávání	11. 12. v 9:30 D. Henych: O mém neposedném dědečkovi	
Hodina pohybu	1. a 15. 12. v 15:00	
Setkání s hostem	V novém roce	
Staršovstvo	Čtvrtek 4. 12. v 19:00	
Zpívání ve Stodůlkách	Pátek v 9:30	

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.

Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčina 12, 161 00 Praha 6 - Liboc

tel.: 222 360 437, henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6

tel.: 607 622 358 (A. Hudcová), 721 141 691 (P. Hudec)

<http://dejvice.evangelnet.cz>, dejvice@evangelnet.cz, č. ú 2400319773/2010